

Uittreksel notulen van de vergadering van houders van certificaten van gewone en 7% cumulatief preferente aandelen in Unilever N.V., gehouden te Rotterdam, Blaak 31, op 27 oktober 2017, aanvang 10.30 uur.

Voorzitter : mr. J.H. Schraven ("Voorzitter")
Notulist : mw N. Dijkshoorn, Loyens & Loeff N.V.

1. Opening en mededelingen

De Voorzitter opent de vergadering om 10.30 uur, verwelkomt de aanwezige houders van certificaten van 7% cumulatief preferente en van certificaten van gewone aandelen Unilever N.V. en deelt mede dat hij, in zijn hoedanigheid van voorzitter van het bestuur van Stichting Administratiekantoor Unilever N.V. (het "AK"), deze vergadering zal leiden.

De Voorzitter deelt onder andere mede dat het voltallige bestuur ("Bestuur") van het AK aanwezig is en introduceert de bestuursleden, mevrouw C.M.S. Smits-Nusteling ("mevrouw Smits-Nusteling") en de heren P.M.L. Frentrop ("de heer Frentrop") en A. Nühn ("de heer Nühn"). Voor beide heren geldt dat dit hun eerste certificaathoudersvergadering is.

De heer Henri Kröner van SGG Financial Services B.V. ("SGG") is aanwezig voor de beantwoording van eventuele (technische) vragen met betrekking tot de administratie van de certificaten.

Volgens de presentielijst, zijn er ter vergadering aanwezig of vertegenwoordigd zeven certificaathouders, die tezamen 129.860 certificaten vertegenwoordigen, waaronder 15 7% cumulatief preferente certificaten.

Voordat wordt overgegaan tot punt 2 van de agenda geeft de voorzitter het woord aan de heer Nühn. Naar aanleiding van de recente rapportage van Unilever over het 3e kwartaal 2017 en de daarover verschenen analistenrapporten deelt het Bestuur graag haar eerste indrukken over deze rapportage met de aanwezige certificaathouders.

Hierna wordt overgegaan tot de behandeling van punt 2 op de agenda.

2. Bespreking verslag en jaarrekening 1 juli 2016 – 30 juni 2017

Het jaarverslag is vanaf 19 september 2017 ter inzage beschikbaar geweest. De Voorzitter stelt de aanwezigen in de gelegenheid over het verslag het woord te nemen en/of vragen te stellen.

De heer D.M. Tomic, ("de heer Tomic") Vereniging van Effectenbezitters (de "VEB"): Dit boekjaar zijn er 3 gesprekken geweest die u heeft gevoerd met Unilever N.V. ("Unilever"). Dat is er een minder dan vorig jaar. Na de laatste ontwikkelingen van Unilever vanaf begin februari tot en met vandaag zou juist de verwachting zijn dat meer overleg heeft plaatsgevonden. Is daar een specifieke reden voor geweest?

Op welke data hebben die overleggen met de heren Dekkers en Polman plaatsgevonden?

Zijn dit bijeenkomsten geweest in het reguliere schema van u met de vertegenwoordigers van Unilever of is er naar aanleiding van de ontwikkelingen rond Kraft Heinz een vergadering ingelast die niet in het oorspronkelijke vergaderschema zat?

De Voorzitter:

De data van de overleggen hebben we hier even niet voor handen.

Er is geen specifieke reden om het in het ene jaar meer of minder te doen. Dat hangt ook af van de aanwezigheid van de bestuurders c.q. commissarissen van Unilever en onze eigen aanwezigheid want we willen wel graag zoveel mogelijk als één Bestuur optreden.

We hebben over het algemeen twee vaste afspraken voor overleg: in het voorjaar met de chairman om de agenda van de algemene vergadering van aandeelhouders Unilever N.V. ("AvA") door te spreken en om van onze kant te vertellen waar wij graag aandacht voor willen hebben op die AvA. Die gesprekken gaan over de board van Unilever en alles wat daarmee samenhangt; en, meestal in het najaar, met de heer Polman en soms is daar ook de CFO bij, over de business van Unilever. Vorig jaar heeft het AK nog een extra overleg met de heer Polman gehad, in januari of in februari, nadat de resultaten van 2016 bekend waren over de business van Unilever.

Na de afsluiting van dit boekjaar heeft het AK op verzoek van Unilever een gesprek gehad met de heer Dekkers. Dat gesprek ging met name over de remuneratievoorstellen die gaan komen. Eerdere opmerkingen van het AK Bestuur dat het vooroverleg beter zou kunnen, hebben ze bij Unilever ter harte genomen en nu toetsen ze voorstellen met het AK en andere institutionele beleggers van tevoren.

Volgende week staat de najaar bespreking met de heer Polman gepland.

De heer Tomic:

Welke punten heeft het AK Bestuur aangekaart bij het vorige remuneratievoorstel zoals het in de laatste AvA is voorgelegd?

De Voorzitter:

Het Bestuur heeft toen ernstig ontraden om de vaste beloning van de CEO te verhogen met het percentage wat toen aanvankelijk werd voorgesteld. Dat vonden wij buiten proporties. Uiteindelijk heeft het ertoe geleid dat er eigenlijk heel weinig veranderd is vorig jaar.

De heer Tomic:

U heeft Unilever ernstig ontraden om de aanvankelijk voorgestelde wijziging van het vaste salaris ook daadwerkelijk op de agenda te zetten. Heeft u ook nog over de korte termijnbeloning en de lange termijncomponent gepraat?

De Voorzitter:

Daar is uitvoerig over gesproken en ook over de incorporatie van duurzaamheidsdoelstellingen, zowel de korte als de lange termijnbeloning. Unilever heeft een remuneratiebeleid waarvan men meent dat het spoort met de belangen van de aandeelhouders omdat de directie en de medewerkers van Unilever sterk worden gestimuleerd om zelf een belangrijk aandelenbelang in Unilever te hebben en dat de beloning prestatie-afhankelijk moet worden gemaakt. De vaste beloning is in het totale pakket een betrekkelijk bescheiden aandeel. Daar hoort geen grote stap in de vaste beloning bij, hebben wij de vorige keer gezegd. Er waren overigens ook andere institutionele beleggers die de aanvankelijke ideeën van Unilever op dat punt hebben ontraden.

De heer Tomic:

Vindt u dat de duurzaamheidscomponent nu genoeg is gereflecteerd in het nieuwe beleid?

De Voorzitter:

Wij zouden het niet erg vinden als het een nog belangrijker onderdeel zou zijn.

De heer Frentrop:

Aan de andere kant – dat is een beetje het beleid van Unilever – willen zij een onderneming zijn die heel duurzaam werkt en daar hoeft je niet aparte incentives in het beloningsbeleid voor te geven.

De heer Tomic:

Is de transitievergoeding die toen is voorgesteld en ook de uitkoopvergoeding die aan mogelijke nieuwe bestuurders c.q. een CEO kan worden toegekend voor u nog een aandachtspunt geweest?

De Voorzitter:

Wij hebben het Unilever niet met zoveel woorden uitdrukkelijk ontraden, maar wel gezegd dat ze daar toch voorzichtig mee moeten zijn en daar is men in de AvA wel op ingegaan. Wij vragen regelmatig in het overleg met de chairman naar ideeën rond opvolging van het bestuur, de samenstelling van het bestuur van de niet-uitvoerende bestuurders en of Unilever voldoende aandacht voor de identificatie van geschikte kandidaten binnen Unilever zelf heeft omdat dat onze voorkeur heeft. Op dat punt zijn wij gerustgesteld.

De heer Tomic:

Ondanks de kritiek is beslist om die transitievergoeding en uitkoopregeling in te voeren. Hiermee geven ze bij Unilever het signaal af dat wanneer zij een CEO willen, deze al op voorhand een groot bedrag in aandelen te willen geven en dus niet afhankelijk van prestatiecriteria.

De Voorzitter:

Wanneer het gaat om nieuwe mensen moet je niet proberen om ze te kopen, maar remuneratie mag geen obstakel zijn om ze te krijgen en dus kun je maar beter zorgen dat je zo weinig mogelijk drempels hebt. Het AK Bestuur hoopt dat het niet nodig zal zijn omdat, als het moment zich aandient, er hopelijk een opvolging is uit eigen gelederen.

De heer H. Rienks ("de heer Rienks"):

De huidige zittingstermijn van de heer Schraven is verlengd met twee jaar. Waarom is het zo moeilijk om een opvolger voor hem te vinden?

Mevrouw Smits-Nusteling:

Wat u allen heeft gezien is dat de benoemingstermijn van de heer Schraven zou aflopen begin 2018. We hebben in de bestuursvergadering van 11 september 2017 daarover gesproken en besloten om de zittingstermijn van de heer Schraven te verlengen met twee jaar en dit bestuursbesluit is, zoals u gezien hebt, gepubliceerd op de website van het AK op 19 september jl. De reden voor deze verlenging en de heer Schraven te vragen om aan te blijven, is het onderzoek naar de Brits-Nederlandse juridische structuur van Unilever. Wij willen heel graag als Bestuur de ervaring van de heer Schraven in ons Bestuur continueren. Zoals u ziet hebben wij een relatief nieuw Bestuur. Heel lang heeft u dezelfde groep mensen hier achter de tafel gezien. Ik ben hier twee jaar geleden bijgekomen en mijn twee nieuwe medebestuurders zijn hier dit jaar voor het eerst en wij willen als Bestuur zorgen dat we voldoende ervaring aan boord houden.

De heer Rienks:

Graag een volgende keer een duidelijker bericht. U kunt toch gewoon zeggen: we hebben de heer Schraven hard nodig omdat we anders ons geheugen kwijt zijn en omdat er nu iets heel belangrijks aan de orde is dat essentieel is voor ons voortbestaan.

In uw jaarverslag staat dat het AK in totaal 9.779 7% cumulatief preferente aandelen ("cumprefs") heeft waartegenover er 97.790 certificaten. Unilever zelf zegt in het biedingsbericht dat er 98.175 certificaten uitstaan. Hoe verklaart u het verschil van 385?

De Voorzitter:

We hebben geen verklaring voor handen en gaan het uitzoeken.¹

De heer Rienks:

Stemmen jullie in de AvA niet per ongeluk op cumpref certificaten van Unilever?

Er zijn er 98.175 in totaal. In het biedingsbericht van Unilever wordt opgegeven hoeveel Unilever er zelf heeft en hoeveel Nationale Nederlanden er heeft en dan blijven er 7.179 over voor de andere beleggers zoals ik. Het AK heeft in de laatste AvA echter niet op 7.179 certificaten gestemd maar op 7.442. Hoe verklaart u dit? Er zijn discrepanties in de aantallen.

De Voorzitter:

In het jaarverslag vertrouwen wij op de opgave van SGG. In de AvA komt de opgave over het aantal (onder)aandelen waarop wij mogen stemmen van de notaris die op dezelfde vergadering de presentielijst opmaakt. Wij gaan er vanuit dat het proces van aanmelding en aanwezigheid want dat hoeft niet samen te vallen, dat dat technisch numeriek juist is. Ofschoon het natuurlijk de verantwoordelijkheid is van het AK als geheel, is het niet onredelijk om te vertrouwen op de administratie door SGG en het aanmeldingsproces onder de supervisie van de notaris. Dat is het antwoord wat ik u daarop kan geven op dit moment.

De heer Rienks:

Het AK heeft misschien meer extra adviseurs nodig met de nieuwe ontwikkelingen bij Unilever en daardoor kunnen de kosten verder oplopen. Maakt u van tevoren prijsafspraken en controleert u de rekeningen?

De Voorzitter:

Wij kunnen uw zorg wegnemen. Het afgelopen jaar zijn er wat meer kosten gemaakt vanwege de 'Kraft Heinz affaire'. Omdat wij niet wisten in hoeverre het AK daar een rol zou worden toebedeeld door de buitenwereld of daarover bevraagd zou worden en dat geldt ook voor de corporate review van Unilever, vonden wij het verstandig een media adviseur in te schakelen. Iemand die de toegang tot de media kan vergemakkelijken en bovendien ook vertelt wat er in de media staat en niet alleen in Nederland maar ook in het buitenland. Dat is een goede adviseur gebleken. De kostenverhoging vanwege de adviseur en ook het secretariaat, is niet nadelig geweest voor degenen die wij vertegenwoordigen. Bovendien houden wij daar echt goed zicht op. Ik teken zelf alle grote kostenposten af.

Th.M.M. Swinkels ("de heer Swinkels"):

Het afgelopen jaar vertelde de heer Polman in de media dat hij vond binnen Unilever een exorbitant beloningspakket te hebben. Hij vindt misschien dat hij te ruimhartig betaald wordt of dat die beloningen of bonussen eigenlijk ten onrechte zijn. Die remuneratiecommissie is toch ook medeverantwoordelijk en die leggen dit pakket voor. Daar heb ik toch wel twijfels over. Dat iemand voor duurzaamheid beloond moet worden past niet in deze samenleving en zou niet als een doelstelling opgenomen moeten worden in een remuneratieplan. Het ergste is dat de heer Polman met dit bericht in de media naar buiten kwam.

De heer Frentrop:

U zegt dat Unilever een onderneming is die duurzaamheid hoog in het vaandel voert en daar horen geen exorbitante beloningen bij voor managers. Het woord exorbitant is dacht ik niet gevallen, maar hij liet in ieder geval weten dat hij vond dat hij goed werd betaald. Op zich is het positief dat het

¹ De heer M. Roovers van Unilever liet weten dat in de opgave van SGG geen rekening werd gehouden met 413 certificaten van Unilever zelf. Over het kleine dan nog resterende verschil zegt hij: als gevolg van de splitsing van de hele aandelen in onderaandelen zijn er in de loop van de decennia afrondingsverschillen ontstaan bij het terugrekenen van onderaandelen naar hele aandelen.

goed gaat met Unilever en we niet zitten met het probleem dat de baas moppert over zijn salaris. Aan de andere kant is Unilever een internationaal opererende onderneming en daar hebben, gezien het salaris van de executive board, de aandeelhouders ook iets over te zeggen. Dat is de top van een hele pyramide want je moet overal in de wereld de beste mensen aan kunnen trekken in een sterk competitieve markt. Je moet concurreren met de Nestlé's en de Proctor & Gambles van deze wereld. Het bestuur en de raad van commissarissen, de non-executives, moeten de ruimte hebben om daar beleid voor te formuleren. In zijn algemeenheid wil men dat voor een groot deel variabel belonen. Als mensen het goed doen kun je iets extra's geven; doen ze het niet goed krijgen ze minder. Het internationale beloningsbeleid wordt bij grote internationale vennootschappen geregeld door een vast salaris en een bonus op basis van concrete korte termijndoelstellingen. Men wil ook dat het bestuur niet te grote risico's voor de korte termijn gaat nemen en dus maken we ook nog een langere termijnbeloningsplan. Tussen al die dingen moet een evenwicht zitten. Daarom is het goed dat ook in de governance structuur is opgenomen dat aandeelhouders, aan wijzigingen in het beloningsbeleid, uiteindelijk hun goedkeuring moeten geven. Volgend jaar verwachten we dat dit weer aan de orde gaat komen. Dan moet je ook weer denken aan de opvolgingsproblematiek, je moet concurreren en mensen aan kunnen trekken in de markt. Het moet aan de ene kant passen bij wat de onderneming uitstraalt op het gebied van duurzaamheid en aan de andere kant moet je ook niet de gekke Henkie zijn in de internationale concurrentieslag. Uiteindelijk komt de board met een voorstel. Het is goed dat Unilever, net als veel andere ondernemingen, nu ook van tevoren – want zo'n discussie kun je niet helemaal voeren in de AvA – de grote aandeelhouders polst. De verwachting is dat er volgend jaar op de AvA weer een voorstel zal liggen waarin in ieder geval inspraak is geweest. Wij brengen ook onze mening in. Enerzijds bij een onderneming die duurzaamheid hoog in het vaandel heeft staan daar horen geen exorbitante beloningen bij. Anderzijds voor een onderneming die zegt: we moeten meer aan de aandeelhouderswaarde gaan werken, daar hoort ook bij dat het beloningsbeleid is afgestemd op die creatie van aandeelhouderswaarde. Unilever moet met een goed voorstel komen.

De heer Swinkels:

Het is heel belangrijk dat er maatschappelijk draagvlak is voor deze remuneratiepakketten. In mijn omgeving is er steeds minder draagvlak voor wanneer de heer Polman deze uitspraken doet. U kunt dit als AK meenemen, met hem erover spreken want dit is belangrijk. Maar als Unilever mensen moeten wegcopen, waar zijn we dan mee bezig. Unilever heeft ook een maatschappelijke functie en dat wordt te veel vergeten.

De Voorzitter:

Uw punt is duidelijk meneer Swinkels. U kunt ervan overtuigd zijn dat wij zullen proberen te voorkomen dat Unilever in problemen komt vanwege – wat u noemt – exorbitante beloningen. Twee opmerkingen daar over. De eerste is dat wij als AK eigenlijk maar één opdracht hebben en dat is de belangen van de aandeelhouders vertegenwoordigen. Dan wordt het wat lastig om ook alle mogelijk andere overwegingen daarbij te betrekken. Wij nemen opmerkingen van certificaathouders mee en betrekken die in het overleg met Unilever. Voor wat betreft de vergelijking met de andere ondernemingen is juist in het geval van de heer Polman duidelijk dat er geen obstakels moeten zijn in vergelijking met andere ondernemingen. Zoals u weet heeft de heer Polman vroeger gewerkt voor Proctor & Gamble en daarna voor Nestlé en heeft Unilever in 2009 hem een aanbod kunnen doen dat zodanig competitief was, dat hij dat heeft aangenomen. Als het een heel ander beloningspakket was geweest dan was dit mogelijk een obstakel geweest. Laten we heel duidelijk zijn, sinds 2009 is het heel erg goed gegaan met Unilever. Dat betekent niet dat we daarom exorbitante beloningen moeten toestaan maar we moeten wel proberen die balans te vinden waarop de heer Frentrop duidt.

De heer Swinkels:

De affaire Kraft Heinz is onderdeel van de extra kosten die het AK heeft gemaakt. Ik heb niet mogen lezen hoe u hebt geopteerd in deze zaak. Kunt u dit toelichten?

De Voorzitter:

Achteraf blijkt dat wij daarin geen rol hoefde te spelen en dat hebben we ook niet gedaan want al vrij kort na die aankondiging werd het bod ingetrokken. Uiteindelijk is het geëindigd met de perscommuniqué van Unilever met het programma waar de heer Nühn u over geïnformeerd heeft. Daar heeft het Bestuur wel een rol gespeeld door te zeggen dat we dat acceleratieprogramma uiteindelijk ten behoeve van het aandeelhoudersbelang steunden.

De heer Swinkels:

Hoe denkt het AK over het afstoten van, het apart zetten van Spreads?

De heer Nühn:

Het woord 'growth' in het programma 'Connected 4 Growth' zegt eigenlijk genoeg. Spreads is geen groei business en Unilever heeft gezegd: wij kunnen het geld beter besteden aan acquisities en onze kasstroom beter besteden om te investeren in groei. Daar pasten de Spreads niet in. Wij denken dat het past bij de strategie waar Unilever mee bezig is.

De heer A.J.J. Broenink ("de heer Broenink"):

Ten eerste een observatie van mij, als kleine aandeelhouder, is, dat de kleine aandeelhouder elk jaar bij Unilever minder correct behandeld wordt. De heer Polman wordt steeds onbegrijpelijker. Deelt u die conclusie en neemt u dat ook mee in het overleg? Dat er meer kleine aandeelhouders zijn die zich steeds minder happy voelen op de vergadering van Unilever. Ten tweede, dat is echt een gevoel: ik had het gevoel dat de heer Treschow niet zo goed tegen de heer Polman op kon. Gaat dat met de heer Dekkers beter? Deelt u mijn observaties of niet?

De Voorzitter:

Het AK heeft in het verleden een aantal keer aandacht gevraagd van Unilever, ook van de heer Polman en van de voorzitter, voor de kleine aandeelhouders en de behandeling van de kleine aandeelhouders op de AvA. Er is gesproken over de locatie en het vroege aanvangstijdstip destijds van de AvA. Wij kregen toch de indruk dat er wel naar is geluisterd. De heer Polman geeft bij ons niet de indruk de kleine aandeelhouder kleinerend te behandelen, maar, en daar geef ik u wel gelijk in, de vraag gesteld in de AvA wordt soms niet specifiek goed beantwoord. Daar heb ik wel sympathie voor, voor die opmerking van u. Wij zullen proberen om dat nog eens naar voren te brengen.

De heer Nühn:

Daar wil ik graag aan toevoegen dat volgende week in het gesprek met de heer Polman ik hem wil zeggen dat het me ten zeerste verbaasde tijdens de AvA dat er naderhand geen kopjes koffie en producten worden aangeboden. Want daar zit soms ook wel een beetje respect voor de kleine aandeelhouder. Men komt als grote familie binnen en op je producten moet je eigenlijk trots zijn en daar moet je geen cost saving van maken. De mensen moeten na afloop van de AvA nog even kunnen blijven staan. Ik weet niet of dat respect is maar wel dat je dat familiegevoel niet moet verliezen wat Unilever zeker vroeger had.

De heer Broenink:

Heeft u het gevoel dat de heer Dekkers meneer Polman nog een beetje bij de aarde kan houden of gaat hij echt verder in zijn rol van dominee?

De Voorzitter:

Wij hebben nog maar kort ervaring met de heer Dekkers maar hebben de indruk dat die wel eens zoals de Engelsen zeggen: "his own man" is en dat hij zijn eigen opvattingen heeft en dat hij heel goed in staat is om het executive management op hun plaats te zetten als dat nodig is. Hij heeft een buitengewoon vriendelijk voorkomen maar hij is absoluut geen volger.

De heer Tomic:

U kent ons kritiekpunt op uw jaarverslag dat we graag uitgebreider willen zien en dat punt blijft staan. Ik zie drie nieuwe gespreksthema's in uw interne bestuursvergaderingen en ook in de gesprekken met Unilever. U zegt in ieder geval dat u dit jaar de verhouding en de contacten tussen de non-executive leden van de board en de leden van de executive committee als aandachtspunt had. Een ander nieuw punt is de informatievoorziening door Unilever op acquisities. Het derde punt is -en ik quote zoals u het in uw verslag noemt- "loyaliteit van aandeelhouders; Inclusive Capitalism versus Venture Capitalism". Ik ben heel benieuwd naar de redenen om deze nieuwe punten te bespreken en wat is daar precies over besproken?

De Voorzitter:

Wanneer het gaat over de executive en non-executive leden van het bestuur van Unilever is dat niet nieuw. Misschien hebben we het in het verleden niet zo duidelijk weergegeven in het jaarverslag maar we hebben daar regelmatig aandacht voor gevraagd. Eén aandachtspunt was de executive board. Is het een goed model om te werken met maar twee executives binnen de board, de CFO en de CEO, waardoor de non-executive board members minder contact hebben met de leden van de executive committee, die de business runnen? Namens de board heeft de heer Dekkers, en ook zijn voorganger, daarop gezegd heel veel contact te hebben met leden van de executive committee, formeel en informeel. Men weet voldoende wat er speelt. Wij hebben ook weer gevraagd: weet u ook wat voor materiaal Unilever in eigen huis heeft als het gaat om de opvolging? Daar wordt tegenwoordig positief over geantwoord. Men heeft het vertrouwen dat Unilever goede mensen heeft die ook de concurrentie met buitenstaanders als het op opvolging aankomt aankunnen. Een andere vraag gaat over de samenstelling van de board zelf. Het is mooi dat Unilever een internationale board heeft en ook een board met voldoende diversiteit als het gaat om man/vrouw en nationaliteiten. Maar, Unilever moet ook mensen aantrekken die de business, de 'fast moving consumer goods', kennen, zoals ons Bestuur ervoor heeft gezorgd dat de heer Nühn de heer Olijslager heeft opgevolgd. We pleiten er bij Unilever ook voor dat de executive board bevraagd kan worden en uitgedaagd kan worden als het gaat om de business. Daar hebben we succes in gehad, want dat heeft men zich bij Unilever aangetrokken. Sinds een jaar of zes zijn er meer mensen in gekomen met kennis van de retail business en van consumer goods. Dat punt wordt regelmatig besproken met de heer Dekkers, als chairman van de board.

De heer Nühn:

Wat betreft de acquisities hebben we gepleit voor meer informatie over de bijdrage van de acquisities op de resultaten.

MevrouwSmits-Nusteling:

In een vorige certificaathoudersvergadering werd door u expliciet gevraagd of Unilever niet wat meer over acquisities kon melden en mogelijk wat meer informatie in het persbericht kon geven. Het antwoord dat wij daar op hebben gekregen, is dat men dat toch heel vaak om concurrentieoverwegingen liever laat bij wat het nu is.

De heer Tomic:

Dat is inderdaad eerder aan de orde gesteld en zag op twee punten: we zouden graag zien dat de overnamesom wordt genoemd in het persbericht en dat bij Unilever in het jaarverslag zichtbaar is wat nu de waarde creërende capaciteit is van de overnames.

De Voorzitter:

In hoeverre men in de specifieke gevallen meer informatie geeft, kan ik u nu niet beloven maar we kunnen daar op z'n minst nog een keer aandacht voor vragen.

Uw laatste vraag ging over het punt: loyaliteit van aandeelhouders; Inclusive Capitalism versus Venture Capitalism'. Die term is overigens van de heer Polman afkomstig. Dat punt is besproken naar aanleiding van ook weer, de Kraft Heinz-issue. Het aandeelhoudersbelang bij Unilever wordt volgens de heer Polman anders gezien als dat bij Kraft Heinz. Het type bedrijf Kraft Heinz is dat het meer een venture capitalism is, met andere woorden, kopen en verkopen en snelle winstrealisatie. Wat Unilever betreft is dat de duurzame en meer geleidelijke realisatie en dan wijst de heer Polman op het feit dat Unilever, zeker onder zijn bewind, dat goed heeft gedaan als men kijkt naar de toename van de beurskoers en de dividenden die zijn uitbetaald. Aan de andere kant had Unilever altijd veel cash en een hele sterke balans en wanneer daar niets mee wordt gedaan is dat niet in het belang van de aandeelhouders.

Mevrouw Smits-Nusteling:

Dat is een vraag die we al een paar jaar hebben gesteld aan het bestuur van Unilever, over zowel de hoogte als de bestemming van de cash. Onder de gezonde druk van de Kraft Heinz affaire, is daar goed naar gekeken. Dat heeft onder meer geleid tot het aangekondigde aandelen-inkoopprogramma van 5 miljard. Echte venture capital bedrijven kijken heel anders naar een balans dan bedrijven die een scope hebben van 20/30 jaar. Je zult daar altijd afwegingen in moeten maken waarbij, zo lijkt het, op dit moment de aandacht iets meer is gegaan naar cash teruggeven aan aandeelhouders. Persoonlijk vind ik 5 miljard, voor een bedrijf als Unilever, aan kasgeld geen exorbitant groot getal. Ze willen ook ruimte houden voor acquisities zonder aandelen te hoeven uitgeven. Wij als Bestuur, in gesprekken daarover, vinden dat daar nu een goede balans in zit.

De heer Tomic:

U zult zich door deze toenadering meer verdiept hebben in Kraft Heinz dan dat u waarschijnlijk al deed omdat het één van de zogenaamde peers is van Unilever. Is het ook uw visie dat Kraft Heinz wat meer venture capitalism is gericht en Unilever op de lange termijn?

De Voorzitter:

Wij praten veel over benchmarking. Wij hadden nooit aan Kraft Heinz gedacht en ik zou durven zeggen Unilever ook niet omdat dat bedrijf gewoon een heel stuk kleiner is dan Unilever. Het is niet alleen een kwestie van korte termijn en lange termijn, maar het is ook een kwestie van innovatie. Unilever gelooft dat, als je je richt op de langere termijn dat je dan ook voldoende tijd krijgt om innovaties te doen, overnames te doen en die businesses te ontwikkelen. Wat veel moeilijker is of zou worden in een soort van venture capitalism onderneming. In zoverre hebben wij Unilever gelijk gegeven.

De heer Nühn:

De cultuur bij Kraft Heinz is totaal anders. Bij een overname zou je in eerste instantie een enorme waarde vernietiging in de merken hebben gezien omdat de merken werkelijk uitgehold zouden gaan worden omdat daar niet in geïnvesteerd zou worden. Dat heeft Unilever getriggerd, dat je niet alleen over sustainability kan praten, met als gevolg de Connected 4 Growth programma's. Het voordeel van wat er gebeurt is met Kraft Heinz is, dat het Unilever's eigen gedachten ook wel weer scherper heeft gezet. Het is beter dat het niet door is gegaan en zoals hiervoor gezegd: het aandeel is van hoger niveau gebleven dus het had niet gepast. Overigens is dit niet alleen mijn persoonlijke mening maar dat is ook de mening van het Bestuur in zijn totaliteit.

De heer Tomic:

Op die bewuste vrijdag 17 februari kwam dat persbericht. Wat gebeurt er dan met het AK Bestuur?

De Voorzitter:

Wij hebben toen besloten om een media-adviseur te nemen omdat we niet wisten hoe dit verder zou gaan lopen. U zult wel begrijpen dat als we echt tot handelen worden gedwongen dat we dan niet alleen zelf daar een oordeel over hebben maar dat we daarover ook advies zouden inwinnen. Met andere woorden, als we uiteindelijk een rol in de Kraft Heinz-affaire hadden moeten spelen, dan hadden wij daar even een hele drukke tijd mee gehad. Maar u moet één ding niet vergeten: als er een bod wordt uitgebracht op aandelen of certificaten, gaan wij daar niet over. De aandeelhouder of de certificaathouder bepaalt zelf wat hij met zijn aandelen wil doen. Zodra op enige wijze de algemene vergadering aan zet komt, dat kan ik u verzekeren, worden wij buitengewoon actief.

De heer Tomic:

Er wordt nu een onderscheid gemaakt tussen enerzijds de aandeelhouderswaarde en anderzijds de lange termijn waarde creatie. Is dat onderscheid er eigenlijk? Unilever zegt: wij gaan meer waarde direct bij de aandeelhouder krijgen. Ze leggen nu weer de nadruk op aandeelhouderswaarde en dat ze wat afstappen van het lange termijn waarde creatie verhaal, vanwege de duurzaamheid onder andere.

De Voorzitter:

Wat ons betreft is dat hetzelfde en wij zien die tegenstelling niet en ik geloof ook niet dat Unilever die tegenstelling ziet. De opvatting van Unilever is dat als er zo'n langere termijn waarde creatie komt, dit in het belang is van de aandeelhouders. Ook in het belang van andere belanghebbenden. Wij zijn er voor de certificaathouders en zo gauw we daar discrepantie zouden zien komen wij in het geweer. Ook al is het een bedrijf met veel aandacht voor de duurzaamheid, zien zij wel degelijk het belang van waarde creatie voor de aandeelhouder.

De heer Frentrop:

Mijn hobby is corporate governance en dit is één van de onderwerpen hetgeen vaak aan de orde komt. Het is ook een kwestie van waar leg je de nadruk op in je uitingen. Bij een beursgenoteerde onderneming kun je best aan de lange termijn werken, maar als je niet op je beurskoers let dan ben je wel kwetsbaar. Dus je moet zowel denken aan waarde creaties op lange termijn als aan je beurskoers op de wat kortere termijn. Dit is relevant voor alle aandeelhouders. Wij zitten er voor alle aandeelhouders (lees: certificaathouders), maar je hebt aandeelhouders die zitten erin voor altijd en je hebt aandeelhouders die zitten erin voor een week. Een beursgenoteerde onderneming moet op lange termijn waarde creëren om te blijven bestaan maar hij moet ook zorgen dat de markt ziet dat zij op de korte termijn ook goed bezig is. Dat is globaal samenvat wat er nu gebeurd is met Unilever na de Kraft Heinz-toenadering. Unilever liet al zien wat zij op de lange termijn doen maar liet niet alle schoonheden op de korte termijn zien. Nu zie je daar een switch in en laat Unilever ook wat meer zien van de aandeelhouderswaarde in plaats van de lange termijn waarde creatie.

De heer Nühn:

Dan komt het Connected 4 Growth verhaal. Je geeft het ene niet op maar je legt je accent iets anders door te zeggen: wij zijn zeker connected aan al die dingen die ik net zei: innovatie korte termijn, nieuwe distributiekanaal waar misschien minder accent op lag en dat doen ze nu meer.

De heer Tomic:

Ik heb zowel de heer Polman bij de presentatie van de nieuwe strategie als de heer Dekkers in een interview met NRC horen zeggen dat er geen urgentie was maar die is er nu wel. Hoe kan dit dan nu wel naar buiten worden gebracht en worden ingevoerd en twee maanden geleden bij wijze van spreken nog niet?

De Voorzitter:

Unilever zegt niet dat het anders niet was ingevoerd maar dan was het langzamer gegaan. Zelf noemen ze het een versnelling van de strategie.

De heer Tomic:

Het aandeleninkoopprogramma van 5 miljard dat is aangekondigd is niet de lijn die de heer Polman altijd heeft onderschreven en heeft ingevoerd. Is het überhaupt verstandig om je vast te pinnen op een bepaald inkoopbedrag van nu 5 miljard ongeacht de beurskoers? Dat past weer niet in het straatje van lange termijn waarde creatie.

Mevrouw Smits-Nusteling:

Daar zijn tientallen artikelen over geschreven, of aandeleninkoop nu juist wel of niet helpt. We moeten niet op één onderdeel inzoomen, maar zoals mijn collega de heer Nühn ook aangeeft, het zit in het hele plaatje. Wij hebben veel waardering voor het Unilever bestuur dat ze in deze lastige afwegingen volgens ons toch een goede afweging hebben gevonden. Aan de ene kant een aantal dingen versnellen die wellicht wel in de pijplijn zaten, zoals de Spreads in de etalage zetten en er is vast ook al eerder gesproken over aandeleninkoop, maar aan de andere kant heel duidelijk vasthouden aan de lange termijn doelen zoals de sustainability. De beste waardering daarvoor zie je in de aandelenkoers. Toen het bod kwam stond de aandelenprijs van Unilever op € 38, toen zijn er natuurlijk vrij snel daarna een aantal strategische nuances gelegd en is de koers structureel rond de € 48 komen te liggen. Dat betekent dat het grootste deel van de aandeelhouders in de markt gelooft dat de koers waar Unilever nu op zit, dat dat toch een sustainable iets is. Als er zo iets gebeurt met je bedrijf, dan wordt je weer even net wat sneller, scherper en dat hebben ze volgens ons ontzettend goed gedaan.

De heer Tomic:

Een vraag nog over strategieën. Dat gaat over de nieuwe doelstelling ten aanzien van de operationele marge. Die wil Unilever nu op jaarbasis met 100 basispunten, dus 1% verhogen. Heeft u daar vertrouwen in dat Unilever dat kan halen?

De heer Nühn:

Commercieel gezien hebben wij daar wel vertrouwen in. De acquisities die ze doen en de focus die ze hebben op het bedrijf, hebben allemaal te maken met de producten met een hogere marge. Wat dat betreft, strategisch, hebben wij daar vertrouwen in.

De heer Tomic:

Een puntje over de topline, de groei waar we het ook al over hebben gehad. Dat is bij Unilever de laatste kwartalen wat minder, dat zeggen ze ook. Dat maakt het des te uitdagender om de doelstelling voor 2017 te halen want die moet zo rond de 4% liggen. Dat betekent dat ze eigenlijk het vierde kwartaal op een percentage moeten komen dat ze nog nooit eerder gehaald hebben de afgelopen 5 jaar. Hoe kijkt u daar tegenaan?

De heer Nühn:

Daar hebben we ook al over gesproken, dat is een grote uitdaging. Ik meen dat in een van de analistenrapporten stond dat zij nog geloven met 6% te gaan groeien in het laatste kwartaal. Dat is tussen aanhalingstekens bijna onmogelijk. Unilever loopt achter met wat ze oorspronkelijk gezegd hebben. Daarover zeggen de analisten ook: we zijn teleurgesteld in die ontwikkeling maar we geloven wel nog steeds in de business case dat ze nog blijven groeien maar dat laatste kwartaal gaan ze die 6% niet halen. Ze blijven voor het totale jaar achter bij de verwachtingen maar de dingen die in de pipeline zitten, de dingen die ze doen in de acquisities zijn wel weer positief voor 2018, zo meent men. Het wordt een moeilijk kwartaal voor Unilever, dat is ook wat de analisten

zeggen, en Unilever zal voor het totale jaar niet zo snel groeien als ze oorspronkelijk hadden voorgespiegeld, maar ze zijn op de goede weg.

3. Recente aankondigingen van Unilever N.V.

De Voorzitter:

Agendapunt 3 hebben wij aangekondigd als recente aankondigingen van Unilever N.V.

Op 9 augustus heeft Unilever PLC, de Engelse tak van Unilever, bekend gemaakt een bod te hebben uitgebracht op de 6%- en 7%-preferente aandelen, die in handen zijn van ASR en Nationale Nederlanden. Daarover is een contract gesloten. Unilever krijgt zo preferente aandelen die een stemrecht hebben van 16.9 procent en daar moeten ze 437 miljoen euro voor betalen. Unilever zegt dat ze al jaren nastreeft om de aandelenstructuur te versimpelen en dat het verdwijnen van die cum prefs het mogelijk maakt om het bedrijf beter te begrijpen en dat het ook de corporate governance verbetert.

Op 9 oktober 2017 is bevestigd dat de AFM het offer memorandum heeft goedgekeurd.

Op 11 oktober heeft Unilever het bod op de cum prefs bekend gemaakt. En dat geldt dus voor alle in circulatie zijnde cum prefs, niet alleen die van Nationale Nederlanden en ASR. Unilever heeft iedereen gewezen op het feit dat het memorandum op de website stond en geconsulteerd kon worden. Dat heeft ook betrekking overigens op de, naar onze gegevens, 97.790 certificaten van onderaandelen van 7% cum prefs, waarvan wij de aandeelhouder zijn.

Gisteren heeft Unilever aangekondigd dat ze het bod gestand doet. Niet verbazingwekkend natuurlijk als ze al zoveel aandelen aangeboden hadden gekregen van twee grootaandeelhouders. Er is nog een periode van ongeveer een week denk ik, tot 2 november, dat alsnog de prefs kunnen worden aangeboden die tot op heden nog niet zijn aangeboden. Men heeft ook aangekondigd dat op 2 november 2017, voor zover niet alle preferente aandelen zijn aangeboden, ze een inkoopprocedure zullen starten om de overige preferente aandelen te verwerven. Ook is, dacht ik, bekend gemaakt, althans is bekend geworden aan ons, dat meer dan 99% van beide categorieën (dus niet alleen de preferente aandelen die wij houden, maar ook de andere preferente aandelen) zijn aangeboden en dat er dus minder dan 1% nog uitstaat. Dat kan alsnog worden aangeboden in de komende dagen.

Dat is wat er gebeurd is en waarover een bericht is uitgebracht. Onze rol daarbij is uitermate beperkt, want het is aan de certificaathouders zelf om die certificaten aan te bieden. Unilever kan die certificaten royeren zonder inmenging van het AK.

Er is een andere aankondiging gedaan en die gaat over de duale bedrijfsstructuur. Dat is een onderzoek om te kijken of deze structuur zou moeten worden veranderd. Men heeft daarbij aangekondigd dat men voornemens is om het besluit terzake voor het einde van het jaar te nemen.

Het AK Bestuur heeft natuurlijk gevraagd aan het Unilever bestuur: wat gaat u met die preferente aandelen doen die u verwerft en gaat u daar ook het stemrecht op uitoefenen? Dat is voor ons wel degelijk van belang om te weten. Het antwoord van Unilever daarop was: dat weten we pas als we het onderzoek naar die bedrijfsstructuur hebben afgerond. De AFM heeft overigens diezelfde vraag gesteld en daar ook geen antwoord op gekregen. Dat antwoord kunt u dus niet vinden in het biedingsbericht.

Ten aanzien van de duale structuur hebben wij gevraagd: kunt u daar iets meer over zeggen? Hoever bent u daarmee? Wat is het eventuele tijdschema? Wij hebben daar geen antwoord op gekregen. Men is bezig, het is een complexe zaak, daar zijn we gewoon nog niet uit, zeiden ze. Dat is wat wij weten over de twee onderwerpen waarover Unilever een persbericht heeft uitgegeven.

Waar wij in geïnteresseerd zijn is natuurlijk wat u ervan vindt. Zijn er dingen waarbij u zegt van; hier hebben wij een belang bij, wilt u dat in aanmerking nemen?

De heer Tomic:

Interessant om te horen. U zegt dat Unilever nog niet weet of ze ook het stemrecht zal gaan uitoefenen op die prefs die worden ingekocht en dat dit pas duidelijk wordt als het onderzoek is afgerond. Weet u waarom Unilever die koppeling maakt, die voorwaarde stelt? Waarom heeft het hele onderzoek daar een invloed op kennelijk?

De Voorzitter:

Dat weten wij niet. Unilever vindt dat zodra het onderzoek naar de duale structuur is afgerond, dat ze dan ook weten wat ze uiteindelijk met die preferente aandelen doen. Het enige dat wij weten staat ook in het biedingsbericht, is dat als ze die certificaten krijgen, ze die royeren en die preferente aandelen in portefeuille houden.

De heer Tomic:

Er wordt genoemd dat de huidige structuur wellicht te gecompliceerd is en te weinig flexibiliteit geeft. Dat zijn de twee argumenten die Unilever noemt. Wat vindt u van die argumenten?

De Voorzitter:

Ik heb gelezen dat het mogelijk gecompliceerder zou zijn om grote acquisities te doen met een duale structuur, maar volgens mij kan dat best.

De heer Tomic:

Kennelijk zegt Unilever daarmee ook dat de bedrijfsstructuur zoals die er al heel lang is, hen in de weg heeft gezeten. En dat is ook nieuw.

De Voorzitter:

ik zie het meer dat ze zeggen het mogelijk te kunnen verbeteren. De analyse die daar achter zit kennen wij niet. Wij weten niet meer dan u namelijk hetgeen er in die persberichten heeft gestaan. U kunt echt van ons aannemen dat we er naar gevraagd hebben.

De heer Tomic:

Heeft het AK een voorkeur voor een N.V. of PLC?

De Voorzitter:

Daar hebben wij nog niet over gesproken, omdat daar nog geen aanleiding voor was en daar hebben wij ook niet de gegevens en informatie voor, om daar een oordeel over te vormen. Dat is niet alleen een kwestie van bestuur, ook fiscaal is dat altijd een belangrijk punt. Wij weten het gewoon niet. Wij zijn eigenlijk ook benieuwd naar uw mening.

De heer Tomic:

We hebben twee belangrijke, dergelijke gevallen gehad in Nederland. Fortis en Shell. Met Fortis wil ik de vergelijking met Unilever niet maken in verdienmodel, bedrijfsstructuur etc., maar die hebben ook altijd gezegd: geen enkel probleem en opeens was het wel een probleem. Shell heeft met succes natuurlijk die unificatie gedaan. Dat is volgens mij ook de reden waarom uw medebestuurders u graag bij dit Bestuur willen houden, als ik het begin van de vergadering goed vertaal. Wij kunnen op dit moment daar nog geen expliciete voorkeur in uitspreken omdat ik graag wil zien welke argumenten Unilever straks gaat aanvoeren. Maar uw rol als AK hangt er in die zin wel vanaf, want kiezen ze voor een PLC, dan wordt het AK opgeheven. Anderzijds, kiezen ze voor een N.V., dan wordt het wellicht ook moeilijk om het AK te handhaven gegeven de heersende opinie over beschermingsconstructies.

De Voorzitter:

U heeft volkomen gelijk en zo speculeren wij ook. Het enige wat wij horen is dat het erg complex is en dat ze er nog niet uit zijn. Unilever heeft maar weinig tijd, want als er iets gaat gebeuren hebben ze een aandeelhoudersvergadering nodig en die moet voorbereid worden. Daarom is door ons ook gevraagd hoe ze de timing zien en de rol die het AK daar mogelijk in kan spelen. Ook daarop hebben wij nog geen antwoord gekregen.

De heer Broenink:

In één van de vorige certificaathoudersvergaderingen toen we het weer hadden we over cum prefs, vroeg ik: als de grote heren gaan beslissen, wat is mijn rol daar in? Toen werd gezegd door uw juridisch adviseur dat er een vergadering van cum pref houders zou moeten komen. Eerlijk gezegd dacht ik dat deze vergadering de vergadering van de cum pref houders zou zijn.

De Voorzitter:

Er komt geen vergadering van cum pref houders en er komt ook geen voorstel aan de aandeelhoudersvergadering, omdat het hier gaat over een bod, niet door de vennootschap, maar door een andere partij. Die partij is toevallig wel gelieerd bij contract, zoals u weet is er een contract tussen Unilever N.V. en Unilever Ltd., maar ze hebben allebei eigen aandeelhouders en dus zijn het juridisch onafhankelijke ondernemingen. Het bod wordt gedaan door een dochteronderneming van Unilever PLC, dus niet door de N.V. Dan gelden er hele andere regels, namelijk de regels die er zijn voor een openbaar bod door een derde op de aandelen van een onderneming.

De heer Broenink

Ik vind eigenlijk dat hiermee via een juridische omweg eigenlijk de rechten van ons als cum prefhouders ontweken worden. Wat vindt u hiervan?

De Voorzitter:

De uitslag zal in het andere geval, voor de preferente aandeelhouders niet anders zijn. Want die uitkoop had Unilever zelf ook kunnen doen, maar dat is wel een heel ingewikkeld proces. Dit is, juridisch althans, eenvoudiger. Wij hebben daar geen oordeel over. Dit is een zaak tussen de vennootschap en de certificaathouders die hun certificaten kunnen houden of verkopen. Het feit dat er al 97% van de preferente aandelen wordt gehouden door die twee financiële instellingen, maakt het eigenlijk allemaal betrekkelijk onbelangrijk hoe het wordt opgezet. Het enige wat u kunt zeggen, waar wij een oordeel over hadden kunnen geven, is of de prijs die betaald wordt, 450 miljoen ongeveer, of die aandelen dat waard zijn. Dat kunnen we wel vragen, maar daar kunnen we verder geen echte zeggenschap over uitoefenen omdat het niet in de AvA van Unilever besproken wordt.

De heer Broenink:

Hierover heb ik bij de laatste AvA een vraag gesteld en gelukkig heb ik uiteindelijk via de notulen het antwoord van de heer Polman begrepen. Die noemt in zijn laatste zin: 'in summary the collective pref share voting rights have only limited value'. Hij zei eigenlijk op mijn vraag dat dit stemrecht niet veel waard is. De bedragen die nu over de toonbank gaan zeggen iets anders.

De Voorzitter:

De heer Polman had zich niet kunnen voorstellen hoeveel waarde dat stemrecht kon krijgen. Hij had zich geen voorstelling gemaakt dat er ooit een overnamepoging zoals die van Kraft Heinz zou worden ondernomen. Ik geloof dus niet dat je kunt zeggen dat hij bewust een verkeerde voorstelling van zaken heeft gegeven. Wij weten dat het bestuur van Unilever buitengewoon verrast was door deze overnamepoging, de partijen die erachter zaten (dus die financiers vanuit Brazilië). Het was nog nooit eerder zo vertoond, althans niet in Nederland.

De heer Swinkels:

Kunt u het proces noemen dat Unilever heeft ondernomen om deze cum prefs te verkrijgen? Bent u in kennis gesteld of hebt u het ook allemaal uit de media moeten vernemen op die bewuste dag dat die persberichten van inkoop kwamen van die cum prefs?

De Voorzitter:

Wij wisten het niet. Wij wisten natuurlijk wel, dat hebben we ook altijd positief beoordeeld, dat Unilever al een paar keer pogingen had gedaan om de cum prefs van Nationale Nederlanden en ASR te kopen. U weet vast ook dat een aantal jaar geleden dit publiek is gebeurd. Toen hebben ze zelfs een bedrag genoemd. Daar is Aegon destijds op ingegaan, dat was de derde grote aandeelhouder. Nationale Nederlanden en ASR hebben toen gezegd dat ze dat niet wilden doen. Ze hebben zelfs een keer een vertegenwoordiger naar de vergadering gestuurd om te zeggen dat ze dat niet wilden doen en dat ze erg gehecht waren aan die aandelen. Wij zijn dus niet zo verrast dat Unilever het nog eens geprobeerd heeft. Nu zijn kennelijk die twee financiële instellingen daar op ingegaan. Voor ons was dat, net zo goed als voor u, nieuws.

De heer Swinkels:

U was dus als AK niet op de hoogte gesteld? Het persbericht kwam alsof het uit de hoge hoed werd getoverd. Ik kan mij wel herinneren dat de omzet voor deze periode, dat daar toch wel signalen waren dat er iets in voorbereiding was. Ik heb gezien dat er omzet is geweest, ik geloof dat ik 800 aandelen eigenlijk zag langskomen. Een paar weken later werd het mij eigenlijk wel duidelijk. Volgens mij moet er toch wel sprake van voorkennis zijn geweest. Ik weet niet of het persbericht echt heel helder was. Ik heb zelfs nog na het persbericht aandelen kunnen verkrijgen. Ik denk dat het toch niet allemaal fair is verlopen. Daar heb ik toch wel mijn twijfels over.

De Voorzitter:

Ik kan u alleen maar zeggen dat, dat voor ons nieuws is.

De heer Swinkels:

Ja, maar misschien kunt u daar nog induiken.

De heer Nühn:

De AFM die zal daar vast opletten. Daar ga ik vanuit.

De heer Swinkels:

Volgens mij is dit een beetje onzuiver wat hier is gebeurd. En ik vraag toch wel om aandacht of dat nog na te gaan is.

Mevrouw Smits, u bent aanwezig bij de Ondernemingskamer, hoelang kan zo'n procedure nou eigenlijk lopen?

Mevrouw Smits-Nusteling:

Ik kan u in elk geval verzekeren dat als de zaak in de Ondernemingskamer komt, ik daar niet in zit.

De heer Swinkels:

Maar is er iets over bekend? Unilever wil toch eind dit jaar het standpunt innemen en ik denk dat je dan afhankelijk bent van de procedure die over die preferente aandelen loopt.

De Voorzitter:

Een interessante vraag, maar ik denk dat die vraag die u nu aan ons stelt, dat u die moet stellen aan een deskundige juridisch adviseur.

De heer Swinkels:

Ik heb ze ingeleverd. En dat was eigenlijk mijn andere vraag: dit aandeel is eigenlijk toch een aandeel met heel veel herinneringen. Zou u in het bezit kunnen komen van een aandeel van die cum prefs van 7%? Dat zou toch een mooi bezit voor mij zijn. Dan kan ik er toch nog eens naar kijken.

De Voorzitter:

Daar moet ik u in teleurstellen.

De heer Rienks:

Ik was verrast door de hoogte van het bod. De heer Treschow verzekerde mij een aantal jaren geleden in een AvA dat Unilever echt nooit meer zou gaan betalen als dat bod dat ze toen hadden gedaan -toen Aegon er op inging- en dat was iets van 980 euro per 7% aandeel. Ik suggereerde toen het bedrag te verhogen met 300 euro extra. Maar hij was er zo duidelijk over en Polman voegde er nog aan toe dat hij dat ook vond, dat je denkt van nou dat menen ze echt.

De Voorzitter:

Technisch hebben ze nog steeds gelijk. De vennootschap betaalt helemaal niks. De Britse zuster die betaalt meer en die gaat van het standpunt uit van ik ben vrij om welke prijs dan ook daarvoor te betalen. Wij hebben in dit geval geen eigen positie. In het geval destijds, ging het over Unilever N.V. Toen moesten wij ons beraden of de geboden prijs de overige aandeelhouders niet te kort deed. Dat hebben we toen ook gedaan. In dit geval is het dat als er iemand bezwaar zou moeten maken, dat misschien de aandeelhouders van Unilever PLC zouden moeten zijn, want die moeten het bedrag betalen. Daar heb ik nog geen berichten over ontvangen.

De heer Rienks:

Ik ben er natuurlijk reusachtig blij mee. Ik hou aan dit avontuur een substantieel bedrag over.

Voor het opheffen van het AK waren er destijds twee voorwaarden. Eén is dat die preferente aandelen de wereld uit zijn en twee dat de opkomst op de vergaderingen van de gewone aandelen hoog genoeg zou zijn. Nu zijn er in dit verband een paar dingen aan de orde. Als die preferente aandelen niet de wereld uit zijn maar de PLC komt erop stemmen op de AvA van de NV, dan is volgens mij niet aan die eerste voorwaarde voldaan. Wat betreft de tweede voorwaarde, wat is exact de voorwaarde die aan de opkomst werd gesteld? Wat is op dit moment het percentage wat Unilever daarvoor hanteert?

De Voorzitter:

U zegt heel terecht dat Unilever die criteria hanteert. Wij zijn de uitvoerders. Unilever is degene die beslist over de certificering en of dat nog nodig is. Dat hangt dus erg af van wat de uitslag wordt van deze corporate review en welke consequenties Unilever daaruit trekt. De tweede vraag van u is een feitelijke vraag. Tot op heden is altijd het standpunt geweest dat de opkomst zou moeten zijn in de orde van de opkomst die ook bij de PLC geldt. Ik weet dat die altijd boven de 50% zat in ieder geval en soms zelfs ruim boven de 50%. Ik weet niet of Unilever nog datzelfde standpunt huldigt en wat de feitelijke situatie is ten aanzien van de opkomst in de UK.

De heer Rienks:

Dat is eigenlijk net zo onduidelijk voor u als dat het voor mij was toen ik het probeerde te achterhalen. U weet ook dat ik al een aantal jaren van mening ben dat u beter kunt blijven. Voor kleine aandeelhouders zoals ik, is dat beter. Wij willen niet fijngegrind worden tussen belangen van Amerikaanse investeerders en belangen van de Unilevertop. Wat mij betreft heb ik eigenlijk liever niet dat er aan die voorwaarden wordt voldaan als je het zo bekijkt. Mijn buurman, de heer Tomic, heeft geloof ik een ander standpunt, maar ik denk dat het mooi is als er een machtsfactor is, want

dat bent u toch, die kan denken aan beleggers zoals ik. Beleggers die niet direct er op uit zijn dat Unilever eenmalig geld weggeeft of overgenomen wordt, maar dat zien als een leuke belegging voor een termijn van 10 jaar. Liever ieder jaar 10% winnen, dan in een klap 30% en daarna nooit meer. Dat heb ik hier vaker uitgelegd.

Wat ik niet had begrepen is dat het inderdaad juridisch gezien mogelijk is dat de Engelse tak stemt op die preferente aandelen op de vergadering van de Nederlandse tak en dat niet aangevochten gaat worden bij de rechter.

De Voorzitter:

Wij hebben dat gevraagd, of dat ging gebeuren. Daarop zei Unilever dat ze gewoon nog niet weten of ze het stemrecht gaan gebruiken, want dat hangt helemaal af van die studie. Overigens horen wij met plezier dat u van mening bent dat wij er ook voor uw belang zijn.

De heer Rienks

Het is fijn dat er in de AvA iemand is als de heer Olijslager of meneer Nühn die namens mij spreekt. Mensen met iets meer gewicht en iets meer mogelijkheden kunnen dingen onder de aandacht brengen van het Unileverbestuur. Daarom heb ik liever dat het niet verandert. Als we naar één structuur gaan, één onderneming zoals Shell heeft gedaan, dan bent u hoe dan ook weg. Of ze nou de PLC of de N.V. houden, dat maakt dan niet uit. Als ze de N.V. houden, komen er zoveel Britse aandeelhouders in, dat u ook gereduceerd wordt tot onbelangrijk en als ze de PLC houden dan is de N.V. zondermeer weg met alle certificaten die erbij horen.

Alleen als ze de huidige structuur handhaven, dan zou u een rol kunnen blijven vervullen. De Amerikaanse aandeelhouders kunnen beter de PLC opkopen, want daar zit geen bescherming op en die is maar twee/derde van de omvang van de N.V. Engeland is 40% en Nederland is 60% van het geheel. Dat staat gewoon in de overeenkomsten. Als je maar 40% moet opkopen, dan kost het maar twee/derde. En bij 60% zit je wel niet met die beschermingsstructuren. Maar wat denkt u; als ze in de PLC voldoende aandelen opkopen en daar een stemming winnen en in Nederland kunnen ze dat niet winnen.

De Voorzitter:

Ik weet het niet. Men kan dat denk ik in Nederland ook winnen. In Engeland is het een feit dat de beursgenoteerde ondernemingen het minst beschermd zijn, althans in mijn waarneming.

De heer Rienks:

In Nederland kunnen ze niet winnen, maar in Engeland mogelijk wel als ze er voldoende miljarden insteken. Dan zou het moeilijk worden als een bestuurder in Engeland wel aangesteld wordt en in Nederland niet, of juist weggestemd wordt en in Nederland niet, dan komen de besturen niet meer overeen. En er zijn meer dingen, het beloningspakket kan niet aangenomen worden in Engeland en in Nederland wel voor de topbestuurders. Dan krijg je moeilijke situaties.

De Voorzitter:

Dat zijn allemaal overwegingen waar het Unileverbestuur zich nu over buigt of althans die werkgroep die zich daarmee bezig houdt en wij zijn erg benieuwd wanneer zij daarmee klaar zijn.

De heer Rienks:

Dan komt u met een standpunt neem ik aan?

De Voorzitter:

Dat hangt er vanaf welke beslissingen er worden genomen. Als men alles bij het oude laat, dan is onze rol ook beperkt. Dan kunnen we wel vragen of de opkomst bij de AvA naar het oordeel van Unilever voldoende is geworden.

De heer Rienks:

En zijn de preferente aandelen echt weg? Want als blijkt van niet moet het AK gewoon blijven. Anders kan Unilever het zelf via de achterdeur naar z'n hand zetten. Dat zou ik niet leuk vinden en dan zou u tenminste nog een middel hebben ingeval Unilever er misbruik van zou maken.

4. Rondvraag**De heer Rienks:**

De heer Nühn had het zojuist over het weggeven van Unileverproducten na afloop van een AvA. In de tijd van de heer Burgmans gebeurde dat ook. Ze hebben meer uitgekleet. Ze gingen naar vergaderingen om half 10 in de ochtend. Dat voelt inderdaad voor de kleine aandeelhouders wel een beetje als achteruitgang. Drie jaar geleden werd voor het eerst vergaderd in het Unileverhoofdkantoor zelf en toen zei Polman tijdens de vergadering: 'nu heb ik daar een oplossing voor: de bedrijfswinkel is open en u kunt producten voor de helft van de adviesprijs inkopen'. Hij gaf er nog een verklaring bij ook. Hij vond dat wij die andere helft zelf moesten betalen want dat voorkwam verkwisting. Ik vond dat eigenlijk wel een goede oplossing.

De Voorzitter:

U heeft gehoord dat de heer Nühn al uit eigen beweging heeft aangekondigd om dit punt aan de orde te stellen.

De heer Rienks:

Maar de AvA werd ergens anders gehouden en dus was de bedrijfswinkel niet meer om de hoek.

De heer Nühn:

Het gaat niet om gratis producten uitdelen, maar om de betrokkenheid. Unilever is een bedrijf wat thee verkoopt en zij kunnen bijvoorbeeld zeggen ik heb nieuwe thee ingekocht en jullie kunnen bij mij nog een kopje thee komen drinken. Wat ik meer bedoel is de betrokkenheid.

5. Sluiting

De Voorzitter constateert dat er geen verdere vragen zijn en dankt de certificaathouders voor hun actieve participatie.

De Voorzitter sluit de vergadering om 13.00 uur.

Vastgesteld op 14 januari 2018.